

פני עין חמד

יוצא לאור 7" בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת רְאָה - מַעֲלַת הַצְּדָקָה

"פְּתַח תְּפַתַּח" (דברים טו, יא)

ותדאג עבורך. אני עושה את זה בשבילך, לא בשביל האביונים, הם כבר יסתדרו. אני אחראי עליהם. "לא יחדל אביון" - האביון לא יאבד בעוניו, אני ה' דואג לו'.

השאלה היא רק- האם אתה תזכה להיות המשקיע הנבון, שנותן מכספו לעני ורוכש בכך זכויות?

כאשר הקדוש ברוך הוא שולח אליך עני הוא לא שולח אליך מישהו שיקח מכספך, אלא אדרבה הוא שולח אליך "השקעת זהב". שים כסף אצל העני, ותן לבורא עולם לשלם את התמורה לכספך בשפע רב!

מפתיע לגלות את הסוד האמיתי: יותר משהעשיר מעניק לעני, העני מעניק לעשיר. הבה ניקח את המסר הזה לתשומת ליבנו.

לפעמים אנחנו עלולים להיתקל בריבוי בקשות, לפעמים דופקים בדלת בשעות מאוחרות, לפעמים טורדים את מנוחתינו, ולפעמים אנחנו יכולים לחשוב: "כמה אני כבר יכול לתת"...

ככל שמזכור שכל נתינת צדקה פותחת לנו שערי טובה ושפע- כך יהיה לנו יותר קל להעניק לעני מכל הלב ולזכות לברכת שמיים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

7"ד	כנסת לכת 33 א"ל	רבני חס
18:48	19:59	20:49
19:06	19:57	20:46
19:08	19:59	20:49
19:07	19:58	20:47

אחד הדברים המרגשים ביותר שבהם מתייחד העם היהודי, הוא הנתינה ההדדית הנפלאה.

בכל הזדמנות, מדהים לראות את ההתגייסות ההמונית של כל אחינו בני ישראל, בכל מקום שהם, לעזרת אחיהם הנתונים בצרה, כמו גם לטובת שכנים נזקקים ועניים מצויים.

כמה מרגש לעמוד בבוקר של יום בבית הכנסת, ולראות עוד ועוד יהודים עוצרים ליד מקבץ נדבות אלמוני, ומעניקים לו מכספם.

כמה מרגש לראות אנשים שהם בעצמם בקושי 'סוגרים את החודש', ובכל זאת הצצה בחשבון הבנק שלהם תגלה הוראות קבע לגופי צדקה ולארגונים שונים.

הדבר מחייב התבוננות: מה יש בה, בנתינת הצדקה, שגורם לכולנו להתחבר אליה ובעוצמה כה גדולה?

מדוע חז"ל מבטיחים שכוח הצדקה רב ועצום ויש בו כדי לחולל ישועות? מדוע ניתן לראות שנותני הצדקה זוכים לשפע פלאי מהשמיים?

את התשובה לכך נגלה בפרשת השבוע. הרה"ק בעל ה'כתב סופר' מבאר על הפסוק: "לא יחדל אביון מקרב הארץ" (דברים טו, יא).

אבא שבשמיים כביכול אומר לכל יהודי ויהודי: 'ראה נא, אני מפקיד בידך את הזכות להחיות את נפש העני. אני נותן לך במתנה את הזכות הזאת, כדי שתוכל לפתוח לעצמך את שערי השפע ולהינצל מכל רע.'

אני מעניק לך את ההזדמנות לעורר על עצמך רחמי שמיים ושזכות הצדקה תעמוד לצידך

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה קסירר אפרים וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קטנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - סליחות - חלק א'

מהו העניין של אמירת סליחות? והאם מותר לאכול קודם לכן?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת ציון מספרו 'הכשרות למעשה':
חודש אלול הוא חודש התשובה. אנו מתקרבים לקראת סיום השנה, ויש לערוך חשבון נפש. למשמש ולפשפש במעשינו. לראות במה אנו חסרים - ולתקן את מעשינו וכן גם במצוות שאנו מקיימים, יש לבחון, כיצד אנו עושים אותם - והאם יש לבצע בהם 'מקצה שיפורים'.

בראש השנה יושב בורא עולם על כיסא דין וגוזר, איזה שנה תבוא עלינו. וכל התפילות וסדרי התשובה של חודש אלול באים להקדים תרופה למכה. שכן עד שלא נגזרה הגזירה על האדם - עדיין יכול לבטלה בקלות על ידי התשובה. אולם לאחר שנגזרה הגזירה - אזי קשה יותר לבטלה. ועל כן בחודש אלול אנו מתחזקים גם באמונה ובתורה, בתפילה ובמתן צדקה, ומתוך כך אנו באים לפני הקב"ה לדין, ובעז"ה יגזור עלינו שנה טובה ומבורכת.

מנהג הספרדים לומר סליחות ותחנונים מראש חודש אלול ועד ליום הכיפורים (למעט ראש חודש אלול, שבת ור"ה). **מקורות:** שו"ע או"ח תקפ"א, א.

ואילו מנהג האשכנזים, לומר סליחות מיום ראשון שלפני ראש-השנה, בתנאי שישארו לפחות ארבעה ימים של אמירת סליחות לפני ראש-השנה, ואם לא נותרו ארבעה ימים ממוצאי שבת ועד ראש-השנה, אזי מתחילים באמירת סליחות במוצאי שבת לפני כן. אולם, מתחילת חודש אלול תוקעים בשופר לאחר התפילה, מפני שהשופר מעורר לתשובה, ומוסיפים את המזמור: "לְדָוֶד ה' אֱוִי וְיִשְׁעִי" (תהילים כז, א).

הזמן הטוב ביותר לאמירת סליחות הוא באשמורת הבוקר, בשעה שהיא עת רצון קודם התפילה עם הנץ החמה.

תיקון חצות קודם לסליחות ולתלמוד תורה. ועל כן, אם לא נותר לאדם זמן גם לתיקון חצות וגם לסליחות, יקדים לומר תיקון חצות, אף אם יפסיד בכך את אמירת הסליחות.

אמירת סליחות צריכה להיות בכוונה, בנחת ובמתינות, ובמיוחד יש לכוון באמירת שלוש עשרה מידות. ולכן אותם הנוהגים לומר סליחות במהירות רבה ובחופזה, לא יפה הם עושים וצריכים לבטל מנהגם. אותם הקמים באשמורת הבוקר קודם עלות השחר לאמירת סליחות, ורוצים לטעום מיני מזונות קודם אמירת הסליחות, מעיקר הדין מותר והמחמיר שלא לטעום דבר מאכל אפילו קודם עלות השחר, כדי לחוש לדברי הזוהר הקדוש, תבוא עליו ברכה.

אחרי שעלה השחר, אסור מן הדין לטעום כל דבר מאכל, שהרי אסור לאכול קודם תפילת שחרית. אבל לשתות תה או קפה אפילו עם סוכר - מותר אפילו לאחר שעלה עמוד השחר. וכן מותר לשתות קפה עם מעט חלב, רק שיאמר קודם את ברכות השחר. ואפילו אדם, שלא טועם כלום, וקם לאמירת סליחות, דעת מרן, שיברך את ברכות התורה קודם לכן ואילו לדעת הרמ"א מן הדין מותר לקרוא פסוקי תחנונים בלי ברכות התורה. מכל מקום המנהג הוא להקדים את ברכות התורה לפני הסליחות.

דאגה לזולת

עד כמה רבותינו דאגו לזולת - ודבר זה היה בראש מעייניהם, זאת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא על הרה"ק רבי יהושע העשיל פרנקל תאומים מקאמרנא זיע"א. הצדיק כל ימיו גמל חסד לנדכאי לב, ואהבת ישראל היתה תקועה בליבו. פעם אחת כשהיה בחצר בית הכנסת, שמע שמשוחחים על אנשים, שקיבלו מכתב, כדי שיתייצבו בוועדה רפואית לצבא.

הללו סיפרו לתומם איך שבני העשירים והחשובים פדו את עצמם, ורק נער אחד עני עומד להישלח לצבא. רבינו התרגש מאוד ושאל: "איך אפשר לתת לאיש ישראל להיטמע בין הנוכרים?". ענו לו: "ראשית, הרי הוא בור ועם הארץ. שנית, אין כסף לפדות אותו כי כולם כבר תרמו מעל יכולתם כדי לפדות את הבחורים היושבים באוהלה של תורה".

הצדיק ניגש אל ארון הקודש והוריד מספר התורה את הכתר שעיטר אותו והיה עשוי מכסף טהור ואמר: "תורתנו הקדושה, את פארן של ישראל ואינך צריכה לפאר של כסף, אקח את הכתר ואמשכן אותו בכדי לפדות בחור יהודי מן הגוים, וכשה' יתברך ירחיב את גבולינו, נחזיר לך את הכתר". וכן עשה, את הכתר משכן ואת הצעיר פדה.

אחר כך כשנכח לראות שאותו נער באמת בור ועם הארץ גמור, דיבר על ליבו בדברים היוצאים מן הלב: "הביטה נא וראה, למענך הסרתי את כתר התורה ואיך אשא פנים, אם תגדל ללא תורה וללא דרך ארץ?". הדברים נכנסו לליבו ופעלו את פעולתם, ורבי יהושע העשיל התמסר לחינוכו - ואותו אדם הפך לגדול בתורה.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס
בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב חנוך העניך דב מאיר מאלסק זצ"ל

הגאון הרב חנוך העניך דב מאיר מאלסק זצ"ל - נולד בשנת ה'תק"ס (1800) בעיר בעלזא שבאוקראינה. כשהיה כבן שבע שנים לקח אותו אביו ללובלין יחד עם אחיו הגדול ר' מאיר, כשראה ה'חזזה מלובלין' את הילדים, הושיבם על ברכיו, את ר' מאיר הושיב מימין ואת רבינו הושיב משמאל, ולפני שברכם, שיכל את ידיו ואמר: **"בני הם, אולם אחיו הקטן יגדל ממנו"**. לימים ראו, שאכן ברכת הצדיק התקיימה במלואה. עוד בשחר ילדותו בחר בו האדמו"ר ר' שלום רוקח מבעלזא כחתן לבתו. לאחר חתונתו ישב שנים רבות בבעלזא ספון ב-ד' אמות של הלכה. גם לאחר נישואיו בזיווג שני, נשאר בבעלזא, עד שהתמנה לרבנות סטיאנאו, ושם כיהן מספר שנים.

לאחר מכן עבר לכהן באלסק. היה זאת ע"פ פקודת חותנו. כשהגיעו אליו אנשי אלסק, לאחר פטירת רבם הגאון ר' בעריש בשנת ה'תרי" (1850), ושאלו: "מי יעלה לכהן במקומו?", השיב להם: "מה חסר לכם בחתני רבי העניך?", וכך רבינו היה אצלם למנהיג - והתחיל לנהוג נשיאותו ברמה וגדר גדר ועמד בפרץ. **היה בקי בהוראה בש"ס ופוסקים. שימש בתפקיד זה עד יום פטירתו (במשך 34 שנים!)**.

רק בשנת ה'תרט"ו (1854) לאחר פטירת חותנו הגאון, האדמו"ר רבי שלום רוקח מבעלזא, הסכים רבינו להנהיג עדת חסידים משל עצמו ואלפים נהרו אליו לקבלת עצה, ברכה ודרך בעבודת השם. **רבים פנו אליו ונושעו. בעל רוח-הקודש. עבודת קודשו בתפילה הייתה מופלאה ביותר. גאון בנגלה ובנסתר. שקדנותו נודעה בשערים. הושיע מדיבוקים ותיקן נשמות.** נפטר ביום שישי, א' אלול ה'תרמ"ד (1884). ציונו בעיר אלסק. נפטר כבן 84 שנים (כמניין שמו חנוך). בנו, ר' יצחק מילא את מקומו כאב"ד אלסק.

סבא: ר' שמאי מבעלזא (מצד האב). **אביו:** ר' שמואל מבעלזא (נכד ר' מאיר מבעלזא תלמיד הבעל שם טוב הקדוש). **אמו:** מרת רויזא. **נשותיו:** מרת פריידא (בת האדמו"ר רבי שלום רוקח מבעלזא- זיווג ראשון), מרת חנה (בת הגאון ר' משולם זלמן אשכנזי אב"ד יאס - זיווג שני). **מילדיו:** הילד יואל (נפטר בינקותו), ר' יצחק (אב"ד אלסק- ממשיך דרכו של אביו), ר' שלמה מסאסוב. **בנותיו:** מרת רויזא (נישאה לר' חיים אליהו הורביץ ליברמן מז'ולקוב), מרת רחל (נישאה לר' אשר אנשיל אשכנזי), מרת רבקה העניא (נישאה לר' צבי הירש רוקח נכד ה'שר שלום' מבעלזא), מרת לאה (נישאה לר' משה זילברפרב מרובנה נכד ר' פנחס שפירא מקוריץ). **מרבנותיו:** האדמו"ר ר' שלום רוקח מבעלזא (חמיו- ה'שר שלום' ממנו למד את רוב תורתו בנגלה ובנסתר), הרה"ק ר' אורי (ה'שרף' מסטרליסק). **מספריו:** **יסידור לב שמח**- עם קונטרס 'דרך תפילה' **ילב שמח**- על התורה **ילב שמח**- על הגדה של פסח, שיר השירים, מגילת אסתר ועוד.

בעיר הגדולה ווין גר יהודי אשכנזי עשיר, שנולד לו בן משותק בגופו רח"ל. הוריו בזבזו סכומים עצומים והלכו לרופאים ומומחים ידועי שם, כדי לרפא את בנם החולה- אך ללא הועיל. אף אחד לא הצליח לרפא אותו. אשתו שמעה, שבאלסק שוכן צדיק פועל ישועות (שמע רבינו הגיע גם לוויין, כי גם אלסק וגם ווין היו במדינת אוסטריה, אף שהמרחק ביניהם היה גדול מאוד), והפצירה בבעלה רבות, שיסע לשם לחלות פניו ולבקש ממנו, שיבקש רחמים על בנם.

אך מכיוון שהיה יהודי אשכנזי ולא חסיד, לא רצה לשמוע לעצתה, מה גם שבאותם ימים לא עמדו עדיין על טיב האדמו"רים והחסידים, והרבה יראים ושלמים אף חששו וחשבו, שאין זה אלא מעשה כישוף רח"ל, אולם אשתו לא נתנה לו מנוח, עד שאיימה עליו, שלא תיתן לו לחזור הביתה, אם לא יסע לאלסק.

בלית ברירה ארז את מטלטליו, נטל איתו את בנו ויצא לדרך הארוכה, והגיע לאלסק ביום חמישי בערב. דרכו של רבינו היתה, שלא לקבל אנשים לברכה בשעות הערב, ולכן, כשהגיע לבית הרבי, ראה את הדלת פתוחה לרווחה וזכה להציץ בפני קודשו. כבר אז הבחין בזוהר פניו הטהורים, והיה בטוח שאין הוא מן המכשפים ח"ו אלא איש קדוש ונורא. אך עדיין לא האמין בו בלב שלם.

למחרת ביום שישי כתב את מבוקשו ב'קוויטל', הרבי בירך אותו ואמר: **"שהקב"ה ישלח את הרפואה אל הבית פנימה"**. הלה לא התרגש מברכה 'פשוטה' זו. בכל שלוש הסעודות, כשערך הרבי 'טיש' במשך השבת 'העמיד יין' והזכיר את בנו החולה, וכל פעם השיב הרבי באותו מטבע של ברכה, וגם כשהלך במוצאי שבת להיפרד ברכו הרבי שוב בלשון הזו. בדרך חזרה נכנס לאיזה בית מלון כדי ללון שם, הילד החולה ישב בחדר הכניסה על כיסא גלגלים.

לפתע פרח עוף לתוך החדר, והנה ראה זה פלא, הילד התרגש והתחיל להשתולל ולצעוק, שרוצה לאכול מבשר עוף זה. כששמע האבא את בקשת הילד לא ידע את נפשו מרוב שמחה, שהרי הילד לא רצה לאכול מעולם, וכל שכן שלא ביקש אוכל. הוא שילם לאנשים, שהיו שם לתפוס את העוף - ולאחר שברר על כשרותו, שחט אותו ונתן את הבשר לבנו. **מאותה שעה שאכל את בשר העוף, התחיל מצבו להשתפר פלאים, ואחרי כמה חודשים התרפא הילד כליל, והלך כבגליו כאחד האדם.**

בפעם הבאה שהלך עם בנו אל הרופא המומחה, שטיפל בו, שאל הרופא את האב: "היכן הילד החולה שלך?", כי לתומו חשב, שבוודאי הביא איתו ילד אחר. ענה לו האב, **שזהו הילד החולה**. הרופא לא האמין למראה עיניו, ומיד רץ לחדר השני והביא משם ספר רפואות, והראה לו שכתוב, שלמחלה, שבה חלה בנו לא תועיל שום רפואה **זולת אכילת עוף מסוים השוכן ביערות או בהרי אפריקה**. ותמה, כיצד התרפא הבן, וכי מישהו הגיע לשם והאכילו בשר זה! או אז הבין האב את דברי הרה"ק מאלסק **"שהקב"ה ישלח את הרפואה אל הבית פנימה"**, ואכן כך היה, שהזמין הקב"ה עוף זה לתוך בית המלון ואותו אכל הילד.

פְּגִיעָה וְתוֹצְאוֹתֶיהָ

שליבו חם וער לכל דבר שבקדושה, כששמע הלה בשבח אברכי הכולל, התלהב בקרבו. אז הוסיף ראש הכולל לומר כי בעז"ה יקבעו שלט בהיכל הכולל, שכל זכויות הלימוד- נזקפים הם לזכותו.

הדברים פעלו את פעולתם, והלה הוציא מכיסו פנקס צ'קים וכתב לו צ'ק על סך חמש מאות דולר(!), סכום הגון ונכבד באותם הימים.

כעבור יום אחד בלבד התברר לראש הכולל, כי שמחתו הייתה מוקדמת מדי, והנדבן היה גיסו של אותו ראש הקהל. כאשר הגיעה השמועה לאוזני ראש הקהל, הוא קצף מאוד, וחמתו בערה בו ולא נרגע עד שהתקשר לגיסו וביקש ממנו, שימהר לבטל את הצ'ק.

ואכן הנדבן שמע לדבריו וביטל את הצ'ק. אז קרה דבר נורא - כשהנדבן 'עצר' את הצ'ק, מיד 'נעצרו' חייו של ראש הקהל והוא השיב את נשמתו ליוצרה.

ראש הכולל אמר: "שמו של ראש הקהל היה שלמה. אולי יש שייכות בין הדברים". אמר לו הסטייפלר: "אכן נודע הדבר, כי ימי שני חייך כבר נגמרו מזמן וכל אלו השנים, שאתה חי עכשיו, הם שני חייו של אותו שלמה, שנפסקו באמצע. על כן רשום על מצחך שם זה, כי על שמו אתה חי היום".

כאשר אנחנו קוראים מעשה זה, אנחנו מבינים, עד כמה חמור הדבר בעיני הבורא - ועד כמה עלול להיות חמור העונש, ועל כן עלינו להיזהר מאוד שלא נפגע חלילה באף אדם. ראש הקהל כפי שראינו נענש מיד בכל חומרת הדין והתקצרו ימיו רח"ל.

בנוסף עלינו ללמוד דבר נוסף ממעשה זה. באותה השעה נראה היה לראש הכולל כי חרב עליו עולמו. עד שכבר קיבל נדבה הגונה היא נשמטה תחת ידו.

לבטח הוא שאל את עצמו: מדוע 'הסתבכתי' עם 'ראש הקהל'? מדוע לא כיבדתי אותו מעל ומעבר, ואז הייתי רואה ברכה בעמלי.

איזו רעה נגרמה לי בעקבות מעשה זה! הרי כתוצאה מכך גם הפסדתי את הצ'ק שקיבלתי וגם נמנעו ממני עוד נדבות רבות, שאנשי הקהילה היו תורמים עבור החזקת הכולל.

והאמת, כי לא ידע איזה רווח הרוויח כאן, שהרי אורך ימים ושנות חיים הוסיפו לו רק מכוח מעשה זה, ורק בזכות זה הוא עדיין חי וקיים בעולם... וכמו שאמר לו הסטייפלר זיע"א, שקצבת ימיו ושנותיו בעולם כבר הסתיימו, ועתה הוא חי את ימיו של שלמה, שנלקח מהעולם קודם זמנו.

להלן סיפור המעובד מתוך 'באר הפרשה', שסיפר המשפיע הרב הצדיק אברהם אלימלך בידרמן שליט"א, ממנו ניתן ללמוד, כי לכל מעשה של האדם ישנן השלכות - ולעיתים רבות אינו יודע ואינו יכול לשער, עד כמה מעשה שעשה משפיע עליו ועל הסביבה.

להלן סיפור המעשה מפי הרה"צ רבי אליעזר זוסיא שטרן שליט"א, ששמע זאת מפי האדמו"ר הצדיק הרב ישראל אברהם פורטוגל מסקולען זיע"א ביום חופתו וכך אמר:

סיפר לי ראש כולל חשוב מארה"ק, שפעם הביא את תלמידי הכולל לעמוד בכור המבחן לפני הגה"ק ר' יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל (ה'סטייפלר' זיע"א).

כשהסתיים המבחן, בירך הסטייפלר את התלמידים, הורה להם לצאת ואילו על ראש הכולל ציווה: "אתם תישארו כאן בחדר". משיצאו כולם ונשאר ראש הכולל שאל אותו הסטייפלר: "מה שמך?".

ראש הכולל כתב את שמו והראה אותו לסטייפלר (בסוף ימיו של הסטייפלר כבדו אוזניו, והיו כותבים לו את השאלות והתשובות על גבי הנייר).

הסטייפלר הביט בפתק, חזר ונעץ את עיניו בראש הכולל ושוב שאל אותו: "מה שמך?". ושוב הראה לו את שמו, כפי שכתב בפתק.

אך הסטייפלר עמד על שלו וחזר ושאל לשמו, ולא הבין ראש הכולל לרצונו, עד שאמר לו הסטייפלר: "רואה אני, שכתוב על מצחך השם שלמה. הגידה נא לי מה פשר הדבר?".

הלה לא ידע את נפשו, מה רוצה ממנו הצדיק, עד שנזכר במעשה, שהיה לו עם יהודי בשם שלמה, ושמה לזה מכוון הצדיק. פתח וסיפר:

לפני מספר שנים ראש הכולל נסע לארה"ב כדי להתרים את עם ישראל עבור החזקת הכולל. כשהגיע לקהילה פלונית, נפגש תחילה עם ראש הקהל (הנשיא). מסיבה מסוימת חש ראש הקהל פגיעה מראש הכולל.

הנשיא שנפגע מ'החוצפה הגדולה', אמר לו: "תראה, אני מבטיח לך אישית כי בגלל מעשה זה, אני אדאג שלא תראה מאנשי הקהילה אפילו סנט אחד"...

על אף דברי הנשיא, ראש הכולל ניסה לדבר אל ליבם של אנשי הקהילה על המצווה הגדולה של החזקת תורה, אך ראש הקהל פעל אצל אנשי הקהילה, שלא יתרמו מאומה, והוא יצא משם בפחי נפש.

משם, בלית ברירה, נסע לקהילה אחרת, שם מצא יהודי

<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'ה ע"ה חי יזיי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'ה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב שבת בן אסתריא טאון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל</p>
---	---	---	--	--